
Parafia p.w. Świętej Małgorzaty D.M.

97-216 Czerniewice

tel. 44 – 7104074

www.diecezja.lowicz.pl

23 STYCZNIA 2013 ROKU

odszedł do Domu Boga Ojca

Józef Kardynał Glemp

Arcybiskup

Metropolita Warszawski

Prymas Polski

**„człowiek wielkiego autorytetu, mądrości i roztropności” /frag. z homilii Prymasa
Polski abp Józefa Kowalczyka/.**

INFORMATOR PARAFIALNY

Nr 05 – 03 LUTEGO 2013r.

CZWARTA NIEDZIELA ZWYKŁA

konto: 95 89850004 0010 0143 3870 0001

Jezus odrzucony w Nazarecie.

W Nazarecie w synagodze, po czytaniu z proroctwa Izajasza, Jezus powiedział: "Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli". A wszyscy przyświadczeni Mu i dziwili się pełnym wdzięku słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: "Czy nie jest to syn Józefa?" Wtedy rzekł do nich: "Z pewnością powiecie Mi to przysłowie: Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu w swojej ojczyźnie tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum". I dodał: "Zaprawdę, powiadam wam: żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę, mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliasza do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman". Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwali Go z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić. On jednak przeszedłszy pośród nich oddalił się.

Jak to się stało, że ci, którzy miłowali Boga "ze wszystkich sił", z taką samą siłą i determinacją odrzucili Jezusa. Z kontekstu ewangelicznej relacji wynika, że wszyscy aprobowali styl i formę nauczania, a odrzucili jego treść. To wystarczyło, by rozminąć się z Chrystusem. Sprawę załatwiły emocje.

Wszystko to prowokuje do postawienia sobie na nowo pytania, czy ja, który z wielkim wzruszeniem uczestniczę w spotkaniach z Chrystusem w liturgii Kościoła, ronię łzy szczęścia na spotkaniach z Papieżem i lubię modlić się w "przytulnych kościółkach", czy ja rzeczywiście tego Chrystusa i Jego Kościół miłuję. Doskonale czujemy, że nie zależy to od skali religijnych wzruszeń, lecz stabilności naszych religijnych poglądów (sfera myśli) i determinacji, z jaką staramy się objawione przez Boga prawdy i normy moralne wcielać w życie. Do tego nie wystarczy zapytać, czy ja miłuję Chrystusa, Kościół, Ojca Świętego. Trzeba się jeszcze zastanowić, czy ja w ogóle miłuję miłością prawdziwą. W pięknym "Hymnie o miłości" św. Paweł radzi nam naszą miłość dobrze zweryfikować. Wystarczy w tym pięknym tekście zamiast słowa "miłość" podstawić swoje własne imię i zobaczyć, czy pasuje: "Kasia cierpliwa jest, łaskawa jest. Kasia nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą..." itd.

Czy Ty bez skrępowania mógłbyś już w ten tekst wpisać swoje imię?

UŚMIECHNIJ SIĘ

- Zgubiliście garnitur i jeszcze chcecie, żebym za niego zapłacił? - denerwuje się klient w pralni.
- Oczywiście, bo on nam zginął już po wyczyszczeniu.

OGŁOSZENIA

1. Zapraszamy czcicieli i sympatyków o. Pio na Mszę św. w najbliższy czwartek, tj. 7 lutego na godz. 16.30.
2. Spotkanie Koła Żywego Róż. o. Pio odbędzie się 10 lutego o godz. 15.00.

/CD/ LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

3. Obrzędy Komunii Świętej:

- Wezwanie do Modlitwy Pańskiej – wezwanie wiernych przez kapłana do odmówienia „Ojcze nasz”. W Mszałe Rzymskim pojawia się osiem formuł wezwania do Modlitwy Pańskiej, ale kapłan zawsze to wezwanie może ułożyć sam.
- Modlitwa Pańska – tej modlitwy chrześcijan nauczył sam Jezus Chrystus. W Ewangelii pojawiają się dwie wersje „Ojcze nasz” – u św. Mateusza (Mt 6, 8b-15) i św. Łukasza (11, 1-4). Modlitwa Pańska jest stawiana jako wzór modlitwy chrześcijańskiej. Gdy „Ojcze nasz” odmawia się na Mszy na jej końcu nie wypowiada się „Amen”.
- Embolizm – modlitwa, którą wypowiada kapłan (zamiast „Amen”). Jest ona przedłużeniem „Ojcze nasz” i rozwinięciem ostatniej prośby. Ma ona charakter błagalny – o uwolnienie całej wspólnoty spod mocy zła (szatana). Lud całą modlitwę kończy aklamacją: „Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.”
- Obrzędy pokoju – umocnienie wiernych we wspólnocie i miłości. Bezpośrednie przygotowanie do przyjęcia Komunii Świętej. Znak pokoju można sobie przekazać przez skinienie głową; podanie ręki (wtedy do drugiej osoby mówi się: „Pokój z tobą”, na co druga osoba dopowiada „Amen”.); kapłani mogą się chwycić za łokcie i skinąć do siebie głową.
- Agnus Dei – śpiew „Baranku Boży”. Wezwanie „zmiłuj się nad nami” można powtarzać wiele razy (zależy to od czasu łamania chleba), natomiast wezwanie „obdarz nas pokojem” wypowiada (wyśpiewuje) się tylko raz, na końcu. Podczas śpiewu odbywa się łamanie chleba (wspomniane wcześniej) i obrzęd zmieszania postaci eucharystycznych.
- Komunia Święta – gdy kapłan rozpoczyna spożywanie Ciała Pańskiego rozpoczyna się śpiew na komunię. Jeśli nie ma śpiewu wtedy kapłan (czy upoważniony świecki) odczytuje antyfonę (po komunii kapłana, a przed komunią ludu, lub zaraz po komunii ludu). Po komunii świętej można odśpiewać pieśń dziękczynną, przez którą wszyscy będą uwielbiać Boga (dziękczynienie).
- Modlitwa po Komunii – ostatnia modlitwa odmawiana z formularza (oficjum) na dany dzień. Kończy ona obrzędy Komunii Świętej, jak i całą Liturgię Eucharystyczną.

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

Obrzędy zakończenia opuszcza się (ewentualnie można podać ogłoszenia), gdy zaraz po Mszy świętej ma miejsce inny obrzęd liturgiczny (nabożeństwo). Wtedy to błogosławieństwo i rozesłanie ludu jest na końcu danego obrzędu liturgicznego (nabożeństwa), np. błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem po adoracji /cd. str.4/.

INTENCJE

PONIEDZIAŁEK 04. 02. 2013

9.00

WTOREK 05. 02. 2013

9.00

ŚRODA 06. 02. 2013

16.00 Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

O Boże błogosławieństwo dla Konrada w 30 rocz. urodzin.

Za +Helenę Stępniać /int. od syna Tadeusza z rodziną/;

+Marianne Goleń /int. od córki Krystyny/;

+Wiesławę Gierach /int. od syna Waldemara z rodziną/;

+Józefa Grzelkę /int. od żony/.

CZWARTEK 07. 02. 2013

16.30 Czcieli o. Pio. O Boży pokój na świecie /int. Koła Żyw. Róż. O. Pio/.

PIĄTEK 08. 02. 2013

9.00

SOBOTA 09. 02. 2013

9.00

NIEDZIELA 10. 02. 2013

9.00 Za zmarłych Parafian.

12.00 Za Parafian.

16.00 Za +Mariusza Kościechę w 6 rocz. śmierci.

1. Ogłoszenia – pojawiają się zazwyczaj w niedzielę. Nie powinny przybierać formy homilii, czy kazania. Ich forma powinna być treściwa, tak, by nie nużyć wiernych.
 2. Pozdrowienie kapłańskie – kwestia kapłana - „Pan z Wami”. Na co lud odpowiada „I z duchem twoim”.
 3. Błogosławieństwo – „Niech was błogosławi...” – wypowiadając te słowa kapłan kreśli znak krzyża nad ludem, który wykonuje znak krzyża na sobie. Błogosławieństwo może mieć jeszcze formę uroczystą, pontyfikalną lub (i) być poprzedzone modlitwą nad ludem.
 4. Rozesłanie – „Idźcie w pokoju Chrystusa”. Jeśli w Eucharystii bierze udział diakon, wtedy do niego należy wypowiedzenie słów rozesłania. W pewien sposób są one posłaniem wiernych do swoich domów, aby tam przekazywali to, czym obdarował ich Bóg podczas Eucharystii.
 5. Zejście – może mieć formę krótką (kapłan(i) wraz z asystą udają się najkrótszą drogą do zakrystii) lub uroczystą (procesja zejścia – porządek taki sam, jak przy procesji wejścia). Zejściu towarzyszy pieśń. Oczywiście przed zejściem z prezbiterium do zakrystii kapłan(i) i (gdy jest) diakon całują ołtarz i przyklękają przed tabernakulum (gdy w środku jest Przenajświętszy Sakrament) – potem następuje uformowanie procesji, gdy ma miejsce uroczysta Msza święta.
-